

3 pCt. Frarensning, og det har adskillige fortolket saaledes, at naar Kornet var rensset første Gang, maatte der ikke gaa mere end 3 pCt. fra, men hvis al Hejren skal fra, kan man paa langt nær ikke nøjes med 3 pCt. Frarensning. Det er en Kendsgerning, og jeg er ganske klar over, at naar de Partier, som sorterer under mig og andre i Ringkøbing Amt, skal sendes over til Øboerne, vil de højlydt protestere imod at faa sendt en saadan Vare.

Det ærede Medlem talte ogsaa om, at jeg har stadig gjort mig til Talsmand for, at man skal have den hollandske Vægt indført. Det er ikke alene af Hensyn til, at de, som skal købe Rug, faar en daarlig Kvalitet, naar man ikke har hollandsk Vægt, men ogsaa alle vi, som skal betale Priserne og har Tab derpaa, maa kræve, at vi i Stedet for ukrudtblandet Korn faar leveret virkeligt Korn, og dertil vil den hollandske Vægt hjælpe os ganske betydeligt. Det er jo heller ikke ukendt, at i Krigsperioden har man for Statens Regning modtaget Korn efter hollandsk Vægt. Før Krigen var det ganske almindeligt. Hver eneste Købmand, som handlede med Korn, kunde købe efter hollandsk Vægt. Det er noget selvfølgelig. Det kan godt være, at man ikke paa min Egn er saa særlig begejstret for at skulle levere efter hollandsk Vægt, men jeg sagde udtrykkelig i Fjor, da vi behandlede det Spørgsmaal, at man kunde tage visse Hensyn landsdelsvis, for Rugens gennemsnitlige Vægt og Kvalitet er af forskellige Aarsager ikke saa god i vor Egn som paa Øerne. Men man kan ogsaa tage en gennemsnitlig Kvalitet og Vægt, som skal være Normen for det Korn, der afleveres, med Hensyntagen til de forskellige Landsdele.

Det ærede Medlem mente ogsaa, at jeg skulde have sat mine Udtalelser i Forbindelse med Valget den 26. April, og mente, at jeg der ud fra vilde sige, at det var der, de nye Forhold blev skabt. Nej, jeg sagde udtrykkelig, at det først var blevet daarligt for Landbruget, efter at Frihandelen var kommet til at florere, efter at man ubegrænset kunde købe af de Varer, som tilbydes udefra, ikke alene de Varer, man ikke bruger i den direkte Produktion, men ogsaa de Varer, man direkte køber til Produktion. Der har jeg høvdet og sikkert med Rette, at det kan ikke en Gang give Balance, end sige Fortjeneste, og det er jo den, der er Meningen med enhver Forretning. Hvad enten man er Landmand eller Handlende, er jo Forudsætningen for, at man køber Varer og omsætter dem i sin Bedrift, den, at der bliver Fortjeneste derved. Naar der

ikke en Gang bliver Balance, er det af den Slags Velsignelser, som man skulde bede sig fritaget for i allerhøjeste Grad.

Den højtærede Indenrigsminister talte om Brødpriserne i Norge og Danmark, men kom ikke nærmere ind paa dem. Men selv om man vil opgave nogle Brødpriser fra vore to Nabolande til Sammenligning med de danske Priser, vil jeg gøre opmærksom paa, at det langt fra er saaledes, at man her og der bruger de samme Brødsorter. I Danmark bruger man i væsentlig Grad Rugbrød. Det er vor nationale Spise, men man behøver ikke at gaa længere end til Norge for at se, at der næsten ikke fremstilles Rugbrød paa samme Maade, som det fremstilles her i Danmark. Saa selv om man kendte Brødpriserne, vilde man neppe kunne drage nogen Sammenligning med vore Rugbrødspriser, maaske til Nød med vore Franskbrøds- og Sigtebrødspriser.

Den højtærede Minister mente ogsaa, at mit Parti havde Medansvaret for, at man ikke tidligere havde faaet den nye Hvedemelsrationering, men jeg kan sige, at det passer sikkert ikke. Vi har altid været Tilhængere af de Reguleringer, som den nu afgaaede Regering havde truffet i Henhold til Loven af 7. August 1914, og dem ønskede vi opretholdt, saa længe det var nødvendigt, og den Situation har sikkert ikke foreligget for Danmark, at vi var saaledes stillede, at vi kunde se bort fra, hvad man gjorde ude. Nej, vi maatte regne med, at naar Tilførslerne var saa knappe og Priserne saa høje, gjaldt det om at spare, hvor spares kunde, og et af Midlerne dertil var, at man forberedte sig paa at have Rationering og have en Fordeling, som svarede til Forbruget og Indtægterne. Jeg tror, at det har kostet Danmark uhyre mange Penge, at Loven af 7. August blev ophævet. Jeg tror, at man ved den Magt, som laa i den, kunde til enhver Tid have strammet eller løsnet Skruen. Nu blev den hævet, men vi vil maaske faa fat i Grebet igen. Jeg tror, at vi inden kortere eller længere Tid vil blive nødt til at lave os en Skruer, som der kan drejes paa, for skal vi betale den ekstra Skat til Udlandet, som vi i Øjeblikket betaler, naar vi køber dets Varer, vil de blive saa dyre, at Kommune- og Statskatterne kommer til at blegne ved Siden deraf. Naar vi maa betale Dollars med en Overpris af 50—60 pCt., er det en uhyre Skat. Jeg tror derfor, at det var klogere, hvis Regeringen gik i Spidsen og indførte et fornuftigt og sundt Varesystem under Hensyntagen til Befolkningens Forsyning med de Varer, Befolkningen skal bruge, og ikke